

Zjevení Janovo – 3.

Když nám píše bratr...

9 Já Jan, váš bratr a spoluúčastník soužení, království a vytrvalosti v Ježíši Kristu, jsem se ocitl pro Boží slovo a svědectví Ježíše Krista na ostrově zvaném Patmos. 10 V den Páně jsem se ocitl v Duchu a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice, 11 který říkal: „Co vidíš, napiš do svitku a pošli sedmi sborům: Do Efesu, do Smyrny, do Pergama, do Thyatir, do Sard, do Filadelfie a do Laodiceje.“ (Zjevení 1:9-11)

Jan, o němž jsme si více řekli už v předchozích částech, sám sebe popisuje jako „bratra“ – tedy **toho, kdo k nám patří**, kdo **je jedním z nás**. Jeho dopis je pro věřící dopisem někoho, kdo je jim blízký, protože patří do stejné rodiny. Jan dodává, že je i „*spoluúčastníkem soužení, království a vytrvalosti v Ježíši Kristu*“ – je tím, kdo prochází stejnými věcmi jako kterýkoli jiný křesťan. Nečiní ze sebe **nic výjimečného**, a to přesto, že se mu **dostalo výjimečného zjevení**.

Spoluúčastník soužení je ten, **komu není cizí strádání a bolest**, kdo je ochoten to nést s tebou.

Spoluúčastník království je ten, **kdo v něm žije**, kdo je jeho občanem.

Spoluúčastník vytrvalosti je ten, **kdo kráčí k cíli a nehledí přitom na momentální zdary, či nezdary**.

Spoluúčastník všeho výše jmenovaného v Kristu je ten, **kdo svůj život v důvěře odevzdal do Ježíšových rukou**.

* * *

Můžeme se sami sebe zeptat: *Čeho že jsme to ve svém životě vlastně spoluúčastníky? Usilujeme o ty správné věci, nebo nám něco uniká? Jsme ochotni, jako Kristovci, procházet souženími a přesto zůstat věrni Božímu království a být vytrvalí v následování svého Pána?*

Ačkoli měl Jan jako adresáty na mysli patrně konkrétní lidi, které znal a s nimiž měl vztah, můžeme jeho oslovení vztáhnout přímo na sebe, jestliže jsme i my „bratry a spoluúčastníky“. Jan píše, že se pro slovo svědectví dostal na ostrov Patmos – pravděpodobně tam byl vykázán nějakým úředníkem z oblasti sborů v Malé Asie, kde působil jako kazatel a zvěstovatel Krista. Ale dá se tomu porozumět i tak, že se na ostrově **ocitl právě pro Boží slovo a svědectví Ježíše**, které zde obdržel. Ať už ty vnější okolnosti, které Jana na Patmos zavedly, byly jakékoliv, jeho **pobyt ve vyhnanství** nakonec nám všem **přinesl požehnanou zprávu** o vítězném konci a svědectví o Boží slávě. Zde jistě platí, to, co říká apoštol Pavel: „*Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.*“ (Římanům, 8:28, ČEP)

* * *

Malé zastavení pro nás. Utrpení a nepohodlí nikdo z nás nemá v nějaké zvláštní oblibě. Utrpení a nepohodlí jsou příjemné. Ale zdá se, že **někdy naše utrpení či nepohodlí může přinést něco užitečného druhým**. Tím neříkám, že bychom měli přestat vzdorovat Zlému. Ani neříkám, že bychom měli utrpení či nepohodlí vyhledávat za každou cenu.

Spíš bych to připodobnil ochotě rodičů v noci vstát k plačícímu miminku, které má mokré plenky a je hladové. Maminka a tatínek budou druhý den nevyspalí, protože každé vstávání je vyčerpává. Přesto však, pro lásku ke svému milovanému dítěti, udělají cokoli. Přejí si, aby dítě dostalo vše, co pro život potřebuje, a bylo spokojené. U rodičů **je to otázka postoje – oni se rozhodli svému dítěti posloužit** natolik, aby ho jednoho dne **dovedli k dospělosti a samostatnosti**.

Nakolik my sami se v životě rozhodujeme pro postoj služebníka vůči druhým lidem: doma, v práci, mezi přáteli? O co víc je to těžší držet takový postoj tváří tvář nepochopení, zneužívání milosti, či dokonce otevřenému nepřátelství...

* * *

Možná se dá „den Páně“ vyložit jako neděle (tedy den vzkříšení), ale lze tomu porozumět i tak, že se Duchem octil ve „dni Páně“ – tedy ve dni Božího soudu. **Soudu, který prolíná všemi lidskými věky.** Usuzuji tak z hlasu, který zněl jako polnice a polnice je v Písmu často spojována se soudem, tedy „dnem Páně, dnem strašlivým a hrozným“.

Hlas Janovi přikazuje, aby vše, co vidí, zapsal a posla přesně určeným adresátům, kteří jsou vzápětí vyjmenováni.

Proměňující setkání

12 Obrátil jsem se, abych viděl hlas, který se mnou mluvil. A když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícňů

13 a uprostřed těch svícňů někoho jako Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného zlatým pásem až k prsům.

14 Jeho hlava a vlasy byly bílé jako bílá vlna, jako sníh, jeho oči jako plamen ohně;

15 jeho nohy podobné bronzu rozžhavenému v peci a jeho hlas jako zvuk mnohých vod.

16 A ve své pravici měl sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvousečný meč a jeho tvář jako když slunce září ve své síle.

17 Když jsem jej spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý. I položil na mne svou pravici a řekl: „Neboj se. Já jsem první i poslední,

18 ten Živý. Byl jsem mrtvý, a hle, žiji na věky věků. Amen.. (Zj 1:10-18)

Už jste někdy pokusili „vidět“ hlas? Dokážete si představit, co to přesně znamená? Představte si, že jste na koncertě filharmonie se svým slepým přítelem. Slyšíte úžasnou skladbu: Händelova Mesiáše. Hudbu doslova vnímáte celým tělem. A váš slepý přítel vás požádá, abyste okomentovali to, co se při skladbě děje: jak je rozvrstvený orchestr, jak je uspořádaný pěvecký sbor, jak se chová dirigent a jakým způsobem hudebníci vlastně hrají. A vy jen **těžko hledáte slova**, protože si nejste jisti, že obraz, který popisujete, váš přítel vůbec pochopí. V podobné situaci se ocitl i Jan. **Popisuje pro nás výjimečnou duchovní zkušenost. Popisuje svět neviditelný, který prolíná svět, který vidíme kolem sebe.** Pokouší se **popsat něco nepopsatelného** obyčejnými slovy, která mnohdy nestačí.

Popisuje postavu, jejíž majestátnost je tak mocná, že Jana bázeň před „hlasem, který uviděl“ sráží k zemi, že k nohám „Syna člověka“ padá jako mrtvý. **Před Tím, kterého vidí, umlká jakékoli lidské slovo a schopnost.** Je to setkání, které člověka **hluboce zasahuje a proměňuje.**

V Synu člověka poznáváme Ježíše, ale nyní ne jako Božího beránka, který se obětuje za hříchy mnohých, nýbrž jako **mocného Panovníka, Vševládce, před nímž nikdo a nic neobstojí.**

Ledaže On sám se v milosti k člověku skloní.

A přesto, Ten, který budí bázeň, pokládá svému posluchači ruku na rameno. Jde o **gesto upokojení**, skrze něž Jan může přijmout povzbuzení: *Jsem to opravdu já. Byl jsem na počátku a jsem i na konci. Jsem Život, který prošel smrtí a přeci žije. Jsem zde s tebou, neboj se.*

* * *

A opět zastavení pro nás. Mnozí jsme zažili výjimečnou zkušenost ve vztahu s Bohem. Někteří jsme si doslova „sáhli“ na zázraky. Otázka je, nakolik jsme si ty události „připustili“ k tělu, nakolik z nich na nás padla bázeň Boží a nakolik jsme se těmito setkáními nechali proměnit?

Bůh sdílí svá tajemství

19 Napiš tedy ty věci, které jsi uviděl, a ty, které jsou, a ty, které se mají stát po nich.

20 *Tajemství těch sedmi hvězd, které jsi spatřil na mé pravici, i těch sedmi zlatých svícňů: Sedm hvězd jsou andělé sedmi sborů, sedm svícňů je sedm sborů.*“ (Zj 1:19-20)

Švýcarský lékař Paul Tournier ve své zajímavé drobné práci *Tajemství* popsal, že ke skutečné dospělosti člověka patří umění udržet nějaké tajemství a také umění své tajemství sdílet s někým druhým. V tomto úhlu pohledu rozumím Janovu Zjevení jako Božímu způsobu, kterým jsme zváni k dospívání – **sám Bůh s námi sdílí tajemství o svých záměrech**, o dějinách spásy i o konečném vítězství svého **Vyvoleného** a svého lidu. Bůh nás zve k duchovní dospělosti – odhaluje nám to, co je ostatnímu světu skryto. Není to žádné „zasvěcování“, jak tomu bylo a dodnes je v různých kultech a okultních praktikách. Naopak je to **odhalování duchovní reality**, nebo jinak řečeno „rozsvěcování světla v temnotách“, něco jako rychlý ranní rozbřesk v plné nádheře a síle.

Jan má zapsat vše, co uviděl – a jsou zde zmíněny jako-by tři časové etapy. Je to odhalování duchovního tajemství: před Bohem je sedm hvězd sedm andělů a sedm svícňů je sedm sborů. A možná by se dalo říci, že i když jde o konkrétní anděly a konkrétní svícny – tedy posly a sbory, dá se pod ně zahrnout možná sedm určitých způsobů postojů, či druhů zbožnosti. A jak příště zjistíme, že do jisté míry to **není jenom slovo pro „lidi tehdy a tam“**, ale že velice **aktuálně promlouvá i k nám...**

– Petr Plaňanský